

Р Е Ш Е Н И Е №141

гр.Перник, 07.10.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на осми септември две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 274/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по повод **жалба на Ю. М. Г.***, в качеството му на управители на „***” ООД**, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул. „***”, №16, ап.16, срещу решение №ПЕ-8-П/29.06.2011 г. на Директора на РИОСВ гр.Перник. С атакуваното решение е прекратено административното производство пред РИОСВ-Перник, по уведомление вх.№ 26-00-341/11.03.2011 г.за провеждане на процедура по оценка за съвместимостта на инвестиционно предложение „Изграждане и експлоатация на МВЕЦ „***”, в землището на село ***, общ.Кочериново,обл.Кюстендил, с предмета и целите на опазване на защитена зона „Кочериново” с код BG 0002099, за опазване на дивите птици.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно до степен на нищожност. Развити са подробни доводи за нарушение и неправилно приложение на материалния закон, както и неспазване на процесуалните правила. Искане се неговата отмяна.

Ответникът по жалбата – Директорът на РИОСВ гр.Перник, редовно уведомен за настоящото съдебно производство, изпраща за представител ю.к. Г***. В съдебно заседание се поддържа становище за законосъобразност на издаденото решение и се иска да бъде оставено в сила. Представителят на административния орган намира, че атакуваното решение съдържа всички реквизити според изискването на чл.59 от АПК и е съобразено със постановено съдебно решение №9860/14.07.2010 г., по адм.д. №1424/2010 г., по описа на ВАС.

Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок, от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол – решение на Директора на РИОСВ гр. Перник.

След като разгледа по същество жалбата на „Екоенержи” ООД съдът намира, че същата се явява неоснователна по следните съображения:

Пред административния орган е постъпило искане за произнасяне по уведомление за инвестиционно намерение вх.№ 26-00-341 от 11.03.2011 г. от „***” ООД относно МВЕЦ ***. В хода на административното производство са събирани доказателства относно необходимостта от изготвяне на оценка за въздействие, след което е издадено решение №ПЕ-8-П/29.06.2011 г. на Директора на РИОСВ

гр.Перник. С него е прекратено административното производство пред РИОСВ-Перник, по уведомление вх.№ 26-00-341/11.03.2011 г. за провеждане на процедура по оценка за съвместимостта на инвестиционно предложение „Изграждане и експлоатация на МВЕЦ „Бараково”, в землището на село Бараково, общ.Кочериново, обл.Кюстендил, с предмета и целите на опазване на защитена зона „Кочериново” с код BG 0002099, за опазване на дивите птици. За да постанови този акт, административният орган е приел, че искането е недопустимо на основание чл.27, ал.2, т.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Изложените аргументи при обжалването се отнасят до пороци които водят до нищожност, поради което съдът следва да прецени дали са налице посочените нарушения на установените критерии за законосъобразност на административните актове и дали степента на тези нарушения води до нищожност или унищожаемост на административния акт.

За да е законосъобразен административният акт, е необходимо да е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, да не противоречи на материално-правни разпоредби и да съответства на целта на закона.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Обжалваното решение е подписано със запетая, като до него е посочена заповед по силата на която на положилия подписа са предоставени правомощия да изпълнява функции на Директор на РИОСВ в пълен обем.

Спазена е и формата на издаване - писмена.

При така направените констатации съдът намира за неоснователно твърдението за нищожност на оспорената заповед, поради недоказани твърдения за липса на компетентност на административния орган и нарушена форма.

Не се споделят от решаващият състав и изложените аргументи в жалбата относно допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон, които да водят до незаконосъобразност на административния акт.

В производството, свързано с издаването на индивидуален административен акт, компетентният за това орган следва да се съобразява с установените в специалния процесуален закон - АПК, правила. Преди да започне производството административният орган задължително следва да провери за наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки за допустимост на издаването на съответния административен акт. Те са: липса на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни; липса на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване; наличие на въпрос от компетентност на друг орган, когато актът не може да бъде издаден без предварителното решаване на този въпрос; дееспособност на гражданите и процесуална правоспособност на организациите; наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации; наличие на други специални изисквания, установени със закон. За да се произнесе административният орган има и задължение да изясни всички относими към конкретното искане факти и обстоятелства. Приемането на уведомлението и събирането на доказателства не може да обуслови

задължение за РИОСВ Перник да се произнесе по същество. Той има задължение в хода на административното производство да събере всички необходими доказателства, за да прецени отправеното до него искане. От мотивите на атакуваното решение е видно, че преписката е разгледана подробно и едва след като е установил идентичност на уведомление № 26-00-341/11.03.2011 г., с уведомление № 04-00-599/09.03.2009 г. Инвестиционното намерение съгласно първото и второто уведомление е едно и също по местоположение, относно характера на предвижданата дейност и съоръженията които са предвидени за изграждането и експлоатацията на МВЕЦ “****”. Ето защо административният орган е приел, че е налице влязъл в сила административен акт със същото съдържание, поради което не се дължи ново произнасяне. Съгласно чл.35 от АПК, РИОСВ Перник е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства и едва след това е пристъпил към произнасяне. В този смисъл са несъстоятелни твърденията в жалбата, че след като е започнал събиране на доказателства административният орган е бил длъжен да се произнесе по същество. Въз основа на събраните доказателства, административният орган е стигнал до извод за идентичност на инвестиционните намерения заявени с уведомление № 26-00-341/11.03.2011 г. и с уведомление № 04-00-599/09.03.2009 г., което е основание да приеме, че производството пред него е недопустимо по смисъла на чл.27, ал.2, т.1 от АПК.

Не се споделя изложеното становище от жалбоподателя, че след като при първото произнасяне РИОСВ Перник е приел, че инвестиционното намерение е недопустимо то липсва произнасяне по същество. В случаите, когато инвестиционното предложение попада изцяло или отчасти в защитена зона, то подлежи задължително на проверка за допустимост, съгласно чл.12, ал.2 от Наредбата за ОС. Когато достигне до извод за недопустимост на инвестиционното предложение, с режима на дейностите в защитените зони, органът прекратява процедурата, без да изследва вероятната степен на отрицателно въздействие. В този смисъл не е налице задължение за РИОСВ Перник да разгледа по същество инвестиционното предложение, когато същото се явява недопустимо по смисъла на приложимите наредби.

Друго изискване на АПК, което е спазено в конкретния случай е, че са събрани становища на други административни органи. Те са необходими за конкретизация на искането и преценка на необходимостта от оценка по Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони. Становищата на другите административни органи обаче не са обвързващи за РИОСВ, който е единствено компетентен да прецени необходимостта от извършване на оценка за въздействие. Приложеното становище на Басейнова дирекция Благоевград, с вх.№26-00-34/10/ от 25.05.2011 г., че е необходима оценка на въздействието не е обвързваща за РИОСВ Перник. Поради тази причина и несъобразяването с това становище не може да има за последица незаконосъобразност на издаденото решение.

Във връзка с изложеното се налага извода, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. Оплакванията в жалбата в по голямата си част не съответстват на фактите по делото и не намират правна подкрепа в тази връзка. След като е обсъдил представените в преписката доказателства и при правилното приложение на материално правните разпоредби, органа е постановил един правилен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на делото и съобразявайки разпоредбата на чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на РИОСВ гр. Перник, сумата от 150 /сто и петдесет / лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК

Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Ю. М. Г.*****, в качеството му на управители на „***” ООД, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул. „***”, №16, ап.16, срещу решение №ПЕ-8-П/29.06.2011 г. на Директора на РИОСВ гр.Перник, с което е прекратено административното производство по оценка на съвместимостта на инвестиционно предложение „Изграждане и експлоатация на МВЕЦ „***” в землището на с.***, общ.Кочериново, обл.Кюстендил”, с предмета и целите на опазване на защитена зона „Кочериново” с код BG 0002099, за опазване на дивите птици.

ОСЪЖДА „***” ООД, представлявано от **Ю. М. Г.***** със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул. „***”, №16, ап.16 да заплати на **РИОСВ гр.Перник**, сумата от 150 лв., представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /п/